

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 49. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm2744/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

om deres Skulder og gif baglængs ind og tilkæde deres Fæder, uden at see hans Skam. Da Moah blev ædru og hørde hvad hans yngste Søn havde gjort, da sagde han: i Guds Barmhertighed, han vilde sine Brøders Træl! men Herren, den Velsignede, være Sems Gud og Canaan være hans Træl! Gud giør lyst for Japhet og lade Sem huse ham og Canaan være hans Træl!

Af disse Moahs tre Sønner, Sem, Cham og Japhet, blev al Jorden befolket og Japhets Sønner hedde Gomer, Magog, Madai, Javan, Eubal, Mesch og Thiras, de berste Hedensteds Halse imellem sig, efter Forfællens paa deres Stammer og Tunge-Maal.

Chams Sønner hedde Chus, Misraim, Phud og Canaan, og fra Chus nedstammede Nimrod, som blev den første Herre paa Jorden og han var en gudsforagende Krop af en Gri-Skytte, som Munds-Hæder lyder: en gudsforagende Skytte som Nimrod. Hans Opkomst var i Babelson i Sinears Land og derfra udgik Kufur som bygde Ninive.

Sems Sønner hedde Elam, Assur, Arphachad, Lud og Aram.

Domsaaende Træl af Patriarkens hudsige Liv har i den senere Tid skaffet ham nogen Eftertale, men det vedkommer os ikke, thi hvem der læser Universal-Historien for at udskelpe de store Enkelts-Mænds Lyder, de ligne jo Cham, og hvem der bruger den til et Bibliotek for Børn i det daglige Liv, ved kun lide hvad den bærer til. Optinet har naturligvis ikke heller saart Plads i Historien for at søgte Moah, og selv om det skal giøre os opmærksom paa en Advarsel af Win-Stokken i den ny Nord-Bund, er det dog kun en Advarsel, da Hensigten aabenbar er, gennem Moahs Spaadoms at fremstille os Mennefs-Slægten efter Guden baade indvortes og udvortes saaledes dælt, at Semitterne gaar i

Epiden, Japhetidernes udvikles ved Hjælp af dem til at følge efter og Chamitterne blive tilbage, uden forsaavidt at Canaans Uffem maa træde for begge de lykkelige Brødre. Der er derfor hverken Spørgsmaal, om Moah handlede moralsk rigtig i at sige hvad hos ham maa tages for et uvlægtigt Udbrud af prophetisk Begejstring, eller hvorned det kunde ligne Jødernes og i Gædelsteds Moses vittelig at forsætte Universal-Historien, for at opgive Sem og nedtrække Canaan, thi det opstaaer kun ved en ligesaa ugrundet som ærerørig Mistanke, saa Spørgsmaal er kun, om Seeren saar ret eller ikke? Dette lader sig vel endnu ikke klart afgjøre, men dog synes hele Mennefs-Slægten Levets-Løb hid indtil at være paa Spaamandens Side, thi at Jødernes og Semitter, fristes Man neppe til at tvivle om, og de, der ansaa sig selv for Japhetider, har uagtetlig siden den Christne Kirkes Stiftelse lidet aandelig til Huse hos Sem, medens de Sorte aabenbar udgjør en egen Hoved-Stamme, hvoraf Neger-Folkene bestandig havde Trælle-Kaar, saa Man derved naabes til at tænke paa Cham og Canaan. At i Dørligt Regers-Pandelen kun er stillet forsvaret dermed at den er forudset, følger af sig selv, og kun for Prophetens Skib maa det bemærkes, at han ikke har spaaet Canaans Uffem bestandig, men kun langvarig Trældom.

Dag, hvad Ansægtning denne universal-historiske Spaadoms har fundet, er Jante imod den, der i senere Tid modte Grund-Efterretningen i Noahs Slægt-Register, at alle Folkes Fæd nedstammede fra ham; thi med den sendes Christendoms mens vigtige Paastand om Mennefs-Skæbnens Hed at maatte staae og falde, og denne Enhed falder nu engang de fleste Beglæbde i forrige Aarhundrede saa urimelig, at de stillet ikke tvivlede paa, søden maatte falde bort af sig selv, naar Man fik den flammende Dørligt paa Bibelen udegydet. Deri tog de imidlertid mærkelig fejl, thi Paastanden kan ikke opgives,